

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om vor tredie Troes-Artikel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 12. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1855_1108-txt-shoot-idm317/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

end den funde og fulde været, var det, både ved Brugen af det fremmede og selvjordte Ord „Kirke“ isædens for „Menighed“ eller „Folkesamling“, (paa Græsk og Latin: „ekklesia“) og ved det ubestemte Ord „Samfund“ isædens for „Fællesfab“, men nu blev det meget værre, da man satte Ordet „Hristi-stelig“ som de Kære maae trættes om til Dommedag, isædens for Ordet „almindelig“ som alle Folk funde ses fulde udtrykke hvad der altid og alle-vegne var eens, og da man, ved at sætte „Lege-mets“ isædens for „Kjøds“ Opstandelse, frijede Menigheden til at drømme om et andet Slags Ve-geme end det af „Kjød og Been,“ som Vorherre stod op med, og da man endelig indstod det selvjordte „efter Døden,“ som hos Menigheden maatte væffe den Tanke, at det først var efter Døden, Vorherre vilde give os Del i det evige Liv, siondi han har lovet alle sine Troende, med sin Aand at aabne en Livs-Gilde inden i dem, som springer til et evigt Liv.

Ieg vilde givne ophøj Menigheden om, hvad der mellem Memmester kan tale til Undskyldning baade for de gamle og de nye Tid, hvorved man slet ikke meende at forvanske Troes-Bekendelsen, men dels maatte det her falde for vidstofigt og endda vel blive uudeligt for de fleste Vorere, og dels maatte jeg dog først og sidst bede Menigheden lægge vel Mærke til, at Vorherre slet ikke kan tage nogen Undskyldning for gyldig af sine Øjenere, naar de, vitterlig eller uvitt-terlig, forvanske hans Ord, da Folgen altid bliver den samme for hans Menighed, som, naar den ikke tager Guds-Ordet reent, ikke heller kan forståe det ret eller nyde dets fulde Besigelse.

